

عنوان مقاله:

طلوع و غروب یک پایتخت: شکلیابی، توسعه، اقتدار و اضمحلال شهر سلطانیه

محل انتشار:

فصلنامه مطالعات باستان شناسی، دوره 6، شماره 1 (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

همایون رضوان - دانشجوی دکتری رشته باستانشناسی، دانشگاه تهران

حسن کریمیان - دانشیار گروه باستانشناسی، دانشگاه تهران

خلاصه مقاله:

با وجود آن که ایلیخانان (۷۵۰-۶۵۴ ه.ق) مراغه و سپس تبریز را به پایتختی برگزیدند، اندیشه ایجاد شهری که نمادی از امپراتوری این صحرانوردان باشد آنها را به ساخت سلطانیه ترغیب نمود. طرح غازان‌خان در ایجاد این پایتخت نوساز به روزگار فرمانروایی سلطان محمد خدابنده اجرا شد و توسعه سریع سلطانیه آن را در زمره باشکوه‌ترین شهرهای جهان درآورد؛ شکوهی که تا پایان فرمانروایی جلایریان (۸۳۵ ه.ق) استمرار یافت، لیکن متعاقب تهاجم تیمور گورکانی (۷۸۶ ه.ق) فروکش نمود تا این که از آن پایتخت عظیم، تنها آثار معدودی بر جای مانده است. در خصوص چگونگی فرم، عملکرد، سازمان فضایی و ساختار اجتماعی ساکنان این ابرشهر ایلیخانی پرسشهای فراوانی قابلیت طرح مییابد. پژوهش حاضر در پی آن است تا با اتکا به شواهد باستانشناسانه عوامل موثر بر ظهور، توسعه و افول این شهر را مورد کنکاش قرار دهد. در نتیجه این پژوهش فهرستی از عوامل مذکور احصا گردیده است

کلمات کلیدی:

پایتختهای ایلیخانان، سلطانیه، باستانشناسی فضاها

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1201665>

